

Dosarul nr. 2ra-1826/18

Prima instanță: Judecătoria Călărași (jud: D. Croitor)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Verega Sava, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Rădeni raionul Călărași împotriva Întreprinderii Individuale „Verega Sava” cu privire la încasarea restanței la plata arendei bazinului acvatic,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Primăria satului Rădeni raionul Călărași, casată hotărârea din 27 aprilie 2015 a Judecătoriei Călărași și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2014, Primăria s. Rădeni r. Călărași a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Verega Sava” cu privire la încasarea restanței la plata arendei bazinului acvatic.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 02 octombrie 2005, a încheiat cu ÎI „Verega Sava” contractul de arendă a bazinului acvatic de pe Valea Părului, cu suprafața de 9,5 ha, pe un termen de 30 de ani. Prin actul de control din 14 aprilie 2011 a Direcției Teritoriale Ungheni a Serviciului Control Financiar și Revizie de pe lângă Ministerul Finanțelor, care a efectuat inspectarea financiară a procesului de elaborare și executare a bugetului Primăriei s. Rădeni, r. Călărași, s-a constatat că pe perioada anilor 2008 - 01 martie 2011 arendașul ÎI „Verega Sava” a admis o restanță la plata de arendă a iazului în sumă de 72 908,60 de lei.

Primăria s. Rădeni a menționat că, având la bază actul de control din 14 aprilie 2011, precum și calculul restanței acumulate după control până la data de 30 septembrie 2012, a înaintat o acțiune în judecată împotriva ÎI „Verega Sava” cu privire la încasarea restanței depline existente la data de 30 septembrie 2012 între părțile contractante. Prin hotărârea din 18 martie 2013 a Judecătoriei Călărași, menținută prin decizia din 25 iunie

2013 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul ÎI „Verega Sava” doar restanța la plata de arendă în limitele stabilite de actul de control și pe perioada deja menționată în act, iar în rest, s-a indicat expres că Primăria va putea formula o nouă cerere de chemare în judecată împotriva debitorului, în caz dacă acesta benevol nu va stinge noua restanță acumulată.

Reclamanta a afirmat că, la data rămânerii irevocabile a hotărârii din 18 martie 2013 a Judecătorei Călărași, deja se acumulase o altă restanță nestinsă la plata pentru arendarea bazinului acvatic, iar la 10 septembrie 2013 contractul de arendă a fost reziliat printr-un acord comun al părților contractante. Astfel, pe perioada acțiunii contractului de arendă și neexecutării prevederilor lui în volum deplin de către arendaș 01 martie 2011 - 10 septembrie 2013, s-a format o restanță la plata arendei în mărime de 114 931,10 lei.

Primăria s. Rădeni a susținut că a expediat în adresa arendașului ÎI „Verega Sava” o reclamație cu solicitarea de a achita restanța la plata de arendă, care însă nu a fost înmănată la domiciliul administratorului întreprinderii individuale din mun. Chișinău de către oficiul poștal, din motivul expirării termenului de păstrare a corespondenței pentru înmânare destinatarului. La 25 iunie 2014, a încercat să înmâneze o reclamație contra semnătură fostului arendaș Verega Sava, însă ultimul a refuzat s-o recepționeze, despre ce pe reclamație s-a făcut mențiunea respectivă, precum și au semnat persoanele prezente la acest eveniment.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul ÎI „Verega Sava” a sumei de 114 931,10 lei cu titlu de restanță la plata pentru arenda bazinului acvatic pentru perioada 01 martie 2011 - 10 septembrie 2013.

La 24 martie 2015, Primăria s. Rădeni a depus o cerere de concretizare a pretențiilor înaintate, solicitând încasarea din contul lui Verega Sava a sumei de 114 931, 10 lei cu titlu de restanță la plata pentru arenda bazinului acvatic, dat fiind faptul că prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 20 noiembrie 2013 ÎI „Verega Sava” a fost radiată din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2015 a Judecătorei Călărași, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Verega Sava în beneficiul Primăriei s. Rădeni r. Călărași suma de 34 972,59 de lei cu titlu de restanță la plata arendei bazinului acvatic. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Instanța de fond a ajuns la concluzia că din contul lui Verega Sava urmează a fi încasată restanța la plata arendei bazinului acvatic doar pentru perioada 01 octombrie 2012 – 10 septembrie 2013 în sumă totală de 34 972,59 de lei, întrucât perioada anilor 2008– 30 septembrie 2012 a fost deja supusă examinării, în acest sens fiind pronunțată hotărârea din 18 martie 2013 a Judecătorei Călărași, menținută prin decizia din 25 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Primăria s. Rădeni, casată hotărârea din 27 aprilie 2015 a Judecătorei Călărași și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii. S-a încasat din contul lui Verega Sava în beneficiul Primăriei s. Rădeni suma de 111 757,10 lei cu titlu de datorie conform contractului de arendă și suma de 3352 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat eronată concluzia Judecătoriei Călărași precum că perioada de până la 30 septembrie 2012 a fost supusă deja examinării de către instanțele de judecată, în condițiile în care prin hotărârea din 18 martie 2013 a Judecătoriei Călărași, menținută prin decizia din 25 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, s-a încasat doar restanța la plata de arendă în limitele stabilite de actul de control și anume, anul 2008-01 martie 2011, iar pentru perioada ulterioară instanțele de judecată au dispus că Primăria s. Rădeni urmează să se adreseze cu o altă cerere de chemare în judecată.

Totodată, având în vedere că Verega Sava a prezentat în ședința instanței de apel ordinele de încasare a numerarului nr. 47350498 și 47350706 din 26 martie 2013 și nr. 62429562 și 62429564 din 29 octombrie 2013 în sumă totală de 3174 de lei, Curtea de Apel Chișinău a conchis că urmează a fi încasată din contul lui Verega Sava doar suma de 111 757,10 lei.

La data de 17 iulie 2018, Verega Sava, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 27 aprilie 2015 a Judecătoriei Călărași.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează expres că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane. Astfel, la caz, pe același obiect și între aceleași părți deja a fost pronunțată hotărârea din 18 martie 2013 a Judecătoriei Călărași, menținută prin decizia din 25 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău.

Afară de aceasta, recurentul a indicat că instanța de apel urma să aplice prescripția invocată de dânsul în privința încasării datoriei pe perioada 01 martie 2011 – 10 septembrie 2011, având în vedere că intimata-reclamantă Primăria s. Rădeni s-a adresat în judecată cu prezenta acțiune la 10 septembrie 2014.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău redactată integral, a fost expediată în adresa recurentului Verega Sava la data de 11 iunie 2018 (f.d. 181), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Verega Sava, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, la data de 17 iulie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 02 august 2018, în adresa intimatei Primăria s. Rădeni, a fost expediată copia recursului declarat de Verega Sava, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Verega Sava, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Verega Sava, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs sunt similare celor indicate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în cea de apel, în privința cărora s-a expus instanța de apel. Astfel, acestea se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului privind aplicarea prescripției în privința încasării datoriei pe perioada 01 martie 2011 – 10 septembrie 2011, deoarece după cum

rezultă din hotărârea din 18 martie 2013 a Judecătorei Călărași, menținută prin decizia din 25 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, cursul prescripției extinctive a fost întrerupt în temeiul art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul civil – cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Verega Sava, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Verega Sava, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh